

Szentmihályi

ÉLE T Ü N K

A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

2002. szeptember 29.

Védelmetek Szent Mihály!

A száz év alatt vajon hányszor, és hányszor szállt fel az ima: védelmetek Szent Mihály! Szent Mihály főangyal védte, segítette ezt az egyházközséget a legnehezebb időkben is. Mostani búcsúi számunk egyrészt számvetés, köszönet a száz évért, másrészt indulás a jövő felé. A száz év alatt 89 lelkipásztor működött hivatalosan plébániánkon. Mind-mind itt hagyta a nyomát, munkája eredményét. Többségükre szívesen emlékeznek még ma is a hívek. Névso-ruk, és emléküik olvasható a jubileumi évkönyvben. Köszönetet is kell mondanom, nem csak a régi magvetésért, hanem azok munkájáért, akik ma segítenek. A százéves évforduló ünnepségei nem így jöttek volna létre, ha nincs meg *Lantos Antal* úr fáradhatatlan munkássága. Nem csak az emlékkönyvbe írt. Kutatta és megtalálta az egykori tulajdonlapokat, telekkönyveket a váci püspöki levéltárban. Köszönet az egyháztanácsnak: a képviselőtestület egyöntetűen kiállt az új ház, és az ünnepségek megrendezése mellett. Köszönet azoknak, akik bármely összeggel is támogatták a plébánia megújulását. 41 adakozó adott eddig 50 000 Ft-nál nagyobb összeget, nevük október 5-re felkerül az új ház falán emléktáblára.

Hogyan indult el a mai építkezés, hogy avatási ünnep lehessen a százéves évfordulóra? Az Önkormányzat tavaly novemberben 40 millió Ft segítséget szavazott meg. Volt egy telkünk a Sándor utcában, melyet értékesítettünk. Ugyanígy eladtuk az igen rossz állapotban levő Béla utcai sekrestyés lakást is. Ezenkívül az egyházmegye nyolc millió Ft segélyt szavazott meg erre az évre, valamint meghitelezte az áfák visszaigényelt, de még vissza nem kapott pénzét. Ebben az évben ezenkívül összegyűlt három millió forint egyházi adó, valamint eddig négy és fél millió forint téglajegyekből. Ez az összeg talán elég, hogy a házat lehessen avatni. Természetesen kellenek még berendezések, bútorok, székek stb. Ezenkívül három vállalkozó hitelt adott a jövő évig, és 5%

garanciális visszatartás is van a pénzből. A jövő évre még 14 millió forintot kellene összegyűjteni...

Köszönet *Dr. Vidorné Szabó Györgyi* képviselő-asszonynak, aki személyes közbenjárásával is segítette az áfák mihamarabbi visszaigénylését.

Szeretnénk köszönetet mondani az emlékkönyv kiadásában *Mizer Zsolt*nak, aki az előkészítést végezte. Azonban a könyv nem jött volna létre, ha nincs meg *Marosi György és felesége*, a Dabas jegyzet Kft. felajánlása és gyors, szakszerű munkája.

Meg kell említenünk az épületet tervező *Juhász Gábor* nevét, aki nem csak tervrajzait, de szívét is beleadta az építkezésbe. Az új ház kivitelezője: *Széll György* építész, a Hegykő Kft. képviselőjében, eddig valóban kiváló munkát végzett. Nagyon sok terhet vett le a vállunkról az Újlaki Kft: *Varga József* és *László István* akik tisztos bérért az ellenőrzési munkákat végezték. Természetesen köszönet illeti az összes építőt: *Juhász Mátyás* építésvezetőt, és az össze munkásokat. 6 hónap alatt ekkora épületet elővarázsolni a földből, nem kis teljesítmény.

Az épület sokba került, de szükség volt rá. Végül is szükségünk volt rá, de a legkiválóbb minőségben, korszerű anyagokból épül közösségi házunk. Ha arra gondolunk, a Néri iskolára az elmúlt három évben 270 millió Ft-ot költöttünk, a plébánia építése ennek még a felét sem teszi ki. És szerintem plébániára még inkább szükség van, mint iskolára.

A felsorolás itt véget ér, a munka folytatódik október végéig. Október 15-e után a híveken a sor: meg kell tölteni étellel, hittel, közösségekkel, programokkal az új épületet. Ebben mindenkire számíthatunk, színes programokat szeretnénk indítani, mindenki számára nyitott épületet berendezni és működtetni. Szent Mihály arra kérünk, ehhez a munkához adj erő, hogy értékválságos világunkban a béke a jó keresztény közösség szigete legyen!

Horváth Zoltán plébános

Az őszi választások előtt

Lassan talán természetes lesz, hogy a választások előtt az egyház is hallattatja hangját. Helyi választások lesznek október 20-án. Természetesen nem mindegy milyen emberek, hogyan képviselik ügyeinket. Mi a választás mércéje? A képviselő elsősorban legyen lokálpatrióta, legyen hiteles, erkölcsös, ne csak a pénz érdekelje, szeressen, és akarjon a közösségért dolgozni: az ilyen képviselő hivatás, nem napi nyolc órai munka.

Talán előbb utóbb, mind több ember számára nyilvánvalóvá válik, a keresztény erkölcsökhöz jelenleg a jobboldali pártok állnak közelebb. Persze előfordul, hogy jó ember, sőt keresztény ember baloldali, sőt esetleg liberális párt tagja, képviselője. A kérdés, hogyan tudja összeegyeztetni ezt hitével nem kényszerül-e erkölcstelen kompromisszumokra? Aki ismer, az tudja, én mindenkivel együtt tudok dolgozni. Azt is írtam az újság bevezetőben mi mindent tettek, tesznek a legkülönbözőbb pártállású emberek templomunkért, plébániánkért. Azonban nem keresztény emberrel sokkal nehezebb együtt dolgozni, sokkal több erő kifejtést igényel meggyőzése, a közös hullámhossz kialakítása. Azt is látnunk kell, ki az, aki a helyi önkormányzatban segítette az egyház, a katolikus iskola és egyben a helyi lakosok érkekeit. Ezért itt helyben a templom körül, a 11. választóközrétben számomra egyértelmű: *Gáspár Józsefet* támogatom. Gáspár József régóta képviselő az egyháztanácsban is, családjá is templomba járó. Sokat tett a kerület érdekéért, nyolc év óta a helybeli lakosokért. Szinte az egyedüli képviselő volt, aki fel mert szólalni az egyház ügyeiért. Persze sok minden megoldódott, vagy olajozottan megy kerületünkben. Viszont sok a hátralevő feladat: utak, járdák, közmű, tisztaság. Ezek mindenkit érintenek. Viszont van néhány kérdés, ami érinti egyházunkat is, amelyeket eddig nem sikerült megoldani. A szeptemberi kerületi újságokban például igen nagy csúsztatás jelent meg! Azt írták, minden kerületi első gyerek kapott tankönyv segítyt, így szavazták meg. Ez nem igaz, mert a Néri Szent Fülöp iskolába is kerületi gyerekek járnak, de mivel ez katolikus iskola, ezek a gyerekek kimaradtak a segítyből. Persze jól tudjuk a szülő joga megválasztani, melyik iskolába járattja gyerekeit. A Néribe járó gyerekek szülei éppúgy adóz-

nak, éppúgy helybeli lakosok. Ők mégsem kaptak támogatást. Ugyanígy minden évben harc folyik, mivel a Néribe is kerületi gyerekek járnak, kapjon az iskola évi működési támogatást. Ha Gáspár József felszólal, néhány képviselő mellé áll. Ekkor sikerül a többi iskolai támogatás mértékének talán

harmadát megszerezni. És ez újból, és újból harc, kérés, és így is kevesebb a pénz. Pedig az Önkormányzat egy katolikus iskolával csak jól jár, sok terhet felújítás egyéb költséget vesz le a válláról az egyház.

Nem megoldott továbbra sem a templom tulajdonjoga. A szentmihályi templom tulajdonosa még mindig nem az egyház, hanem az Önkormányzat. Talán egy templomba járó számára mindegy ki a tulajdonos, de furcsa, hogy a rendszerváltás óta még nem sikerült megegyezni a tulajdonjogról. Tulajdonképpen mi csak használjuk, imádkozunk, misézünk, de papíron nem a miénk... Elvileg, ha építkezünk, bővítünk, a tulajdonos aláírása, beleegyezése kellene. (Mi lenne, ha a tulajdonos fizetné a költségeket?) Ez csak három példa a meg nem oldott feladatokra. Nem mindegy, hogy ezek a kérdések gördülékenyen, vagy hosszú vita után oldódnak meg, vagy lekerülnek a napirendről. A következő kerületi képviselőtestület összetételétől függ. Mindenkinek szíve joga, hogy kire szavaz, bárkit választanak meg, én megpróbálok a kerület ügyéért bármely párt képviselőjével együtt dolgozni. Természetesen elismerem az önzetlen, bárholnan jövő segítséget. Mégis számomra egyértelmű: mivel a felsorolt vitás kérdésekben is csak egy képviselő: Gáspár József szólalt fel, sokszor segített, én őrá szavazok. Nem, mint a jobboldali pártok közös jelöltjét, hanem, mint egyháztanács tagot propagálom, aki aktív, mindenkin segítő ember. Templomba járó híveink közül még egy ember indul képviselőjelöltként körzetünkben: *Solymoskövi Péter*. Családjával együtt ő is elkötelezett katolikus, sokat tett az Néri iskoláért, remélem a kerületért is sokat tenne. Hasonlóképpen, hasonló párt felállásban a többi körzetben mindenki maga végezze el a kiértékelést. Tudja, hogy a szavazás lelkiismereti kötelesség? Szavazzon a lelkiismerete szerint jobbkira, aki képviseli a családi, polgári értékeket, aki erkölcsös, jó hírű.

Gáspár József

Zoltán atya

Egyházközségi zarándoklat Vodicára

Légy áldott Urunk anyja, Mária, aki vezéreltet szeptember 8-án a közel százharminc fős zarándok népedet, tisztelendő atyáink, *Horváth Zoltán* plébánosunk és *Hernádi Sándor* diakónusunk vezetésével. A karitás, szeretetlángosok, a Néri iskola, és az egyházközség híveivel létrejött áldásos Vodica-Máriakönnye búcsújáróhelyen, ahol részt vehettünk *Bábel Balázs* püspök atya, kalocsai érsek úr Kisboldogasszony ünnepének szentmiséjén.

Boldogságos volt hallani és látni, az ember, az emberség, a béke és szeretet megnyilvánulását. A Máriakönnye kápolna körüli téren (amely zsúfolásig meg volt töltve emberekkel) a hívők könyörgését és imáját. – Soha ennyien nem voltunk! – Legyetek áldottak, és készek a Jézus Krisztusi út járására!

A szent áldozat bemutatása után buszra szálltunk, és Bajára indultunk. Megálltunk a csodálatos főtéren, majd a csalogató halászléillat hatására átvágtunk a Sugovica hídján, és megrohamoztuk a Vén Dió étterem asztalait, ahova kisvártatva meg is érkezett „őfelsége a halászlé”, amit jó étvággal el is fogyasztottunk, dicsérve a szakácsot.

Ezt követően egy kis séta keretében megnéztük a csodálatos szerb ortodox templomot, amelyben ritkaságnak számító nagyon szép ikonok voltak, sokan kipróbálták a székeket is. Ezután átmentünk a ferences barátok templomába, nem tudtunk betelni a gyönyörű oltárképpel,

festményekkel, szószékkel, szobrokkal. De sajnos rövid ima után indulni kellett, mert Kalocsán várt az érsek úr minket. Itt megnéztük hazánk egyik legszebb bazilikáját. Zoltán atya elmondta a

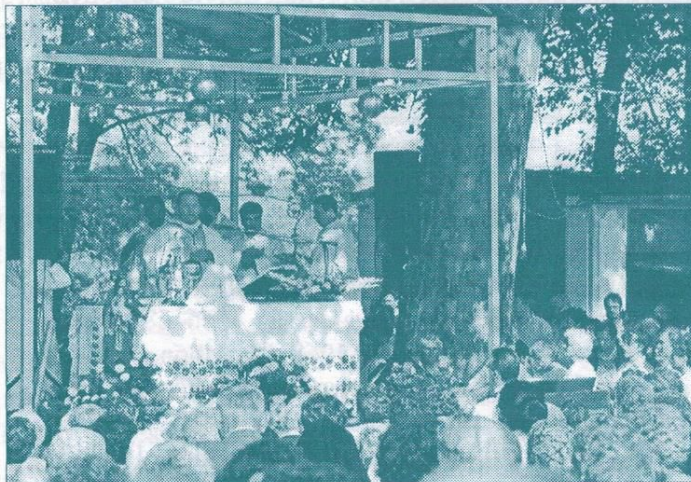
történetét, majd megszólalt szintén hazánk egyik legszebb orgonája, amelyen – talán nyugodtan mondhatjuk – Magyarország egyik legjobb egyházi organistája, *Leányfalussy Vilmos* játszott. Lélegzetelállítóan, nagyon felemelő volt. A kiváló hangulatot még növelte, hogy megérkezett az érsek úr, *Talapka Istvánnal* (a volt

káplánunkkal). Az érsek úr még ismertetőt is tartott a bazilikáról, majd személyesen bemutatta az érseki kápolnát (ahová nagyon kevesen jutnak be), a katolikus iskolát, és gimnáziumot. Fájós és nem fájós lábú hívek mindannyian bejártuk és megcsodáltuk a felújított, és az államelnök úr által idén nyáron átadott érseki palota könyvtárát és dísztermét.

Micsoda élmény volt! – Hangzottak a megnyilvánulások és köszönő szavak Zoltán atyánk felé, aki már a további eljövendő élményekről, a rákosszentmihályi közösségi ház, plébánia felavatásának, és a kilenced hálaadási imnapok megszervezésének közös gondolatával foglalkozott.

Legyen áldott minden jó szándékú ember Szentmihályon. Köszönjük atyánk velünk való törődését.

Tolvaj Endre

Szeptember 8-án Vodicán imádkoztunk

A Máriakönnye kápolna körüli tér zsúfolásig megtelt emberekkel

Csak tette, amit tennie kellett

Emlékezés Kaposi István atyára

2002. augusztus 2-án, este tudtam meg a hírt, hogy aznap délelőtt 9 órakor, az országos Korányi kórházban meghalt István atya. Megdöbbenett a hír, mert szerettem őt és nem gondoltam volna, hogy ilyen hamar elmegy. Rögtön két dolog jutott eszembe: Az egyik, hogy most kezdődtek volna igazán nagy szenvedései, amiktől így megmenekült. A másik pedig, hogy éppen a hónap első péntekén érte a halál őt, aki mindig nagy szeretettel látogatta a betegeket.

Májusban éppen én vittem őt a Budakeszi mellett levő Korányi kórházba, amikor a fiatal doktornő közölte vele: az addigi eredmények alapján szinte biztos, hogy tüdőrákja van és az is, hogy rosszindulatú. Sosem fogom elfelejteni azt a fegyelmezettséget és – az őt mindenkor jellemző – tárgyilagosságot, amivel tudomásul vette a döbbenetes tény. Hazafelé autózva rágyújtott egy cigarettára, majd ironikusan mondta: „*Ha tényleg tüdőrákom van, ez az egy szál már nem számít...*” Majd komolyra fordítva hozzátette: „*Remélem, a következő vizsgálat után megmondják, hogy mire számítsak, mennyi időm van. És akkor úgy készülök.*” Mindezt nem úgy mondta, mint egy csupán praktikus ésszel gondolkodó örökhagyó, hanem mint egy mélyen hívő, az örök életre készülő ember. Ő ugyanis nemcsak halálos betegsége tudatában élt Istennek és készült az örök életre, hanem egész életében.

Nem volt könnyű élete. A két Fülöp-testvér, Béla atya és Dezső atya néha mondott erről valamit diszkrétan, de voltak olyan mozzanatok az életében, amiket többekkel együtt én is csak temetésén tudtam meg. A legfontosabb ilyen mozzanat, hogy édesanyját már születésekor elveszítette. Az már szélesebb körben ismert volt, hogy édesapjának a kommunista államhatalommal való szembenállása miatt őt is sok megpróbáltatás érte. A fekete autó megjelenése a plébánia előtt, a mostanság ki tudja, milyen

ügynökök „vendégszeretetének élvezete” és a büntető áthelyezések nem számítottak rendkívüli dolognak élete bizonyos szakaszában. Egyszer az Andrassy út 60. előtt járva megemlítette, hogy ő is volt itt, majd szerényen, humorosan hozzáfűzte:

igaz, őt csak a mellékutcából nyíló oldalbejáraton vitték...

Végtelen alázatát mutatja, hogy keresztjeiről nem beszélt. Nem volt szokása sem panaszkodni, sem másokat szidni. Soha nem vágyott emberi elismerésre. Ő „csak” imádkozott, folyamatosan képezte magát és tette, amit tennie kellett. Meg még azon felül is sokat. A környék szinte minden plébániáján számíthattak rá, ha helyettesítésre volt szükség. Ő pedig, bármilyen

fáradt volt is, ment – legyen szó temetésről, gyónatásról, miséről. Beszédeire mindig lelkiismeretesen felkészült. Bölcs, biblikus alapú szentbeszédeit érdemes is volt hallgatni. Őszinte egyéniségét áthatotta hite és mély lelkisége. Nem csoda, ha szívesen jártak hozzá gyónni az emberek, közöttük több pap is.

Emberi és lelkipásztori nagysága abban áll, hogy egész életén érezni lehetett, hogy amit hirdet, azt hiszi is, és amit hisz, azt igyekszik meg is valósítani. Halála után elmondhatjuk: a megvalósítás sikerült, mégpedig nem is akárhogyan. És ez a legfontosabb: István atya hiteles tanúságot tett Istenről, amiért mi, akik őt bármilyen szinten is ismertük, nagyon hálások lehetünk.

Alig észrevehető, de értékes jelenléte, csendes, halk szavú egyénisége, sajátos humora hiányozni fog mindazok életéből, akik őt közelebbről ismerhették, vagy papi szolgálata láttán értékelték.

István atya! Köszönet a tizenhét évi kápolnai szolgálatért, a plébániatemplomi és az Ida utcai helyettesítésekért és mindenért! Isten feltámaszt téged is az utolsó napon, nyugodj békében!

Mihályi György

Kaposi István 1933. július 11-én született Budapesten. Pappá szentelése Egerben volt, 1957. június 16-án. A Váci Egyházmegye papjaként káplán volt Gyálon 1957–60, Aszódon 1960–62, Kiskunfélegyháza Újplébánián 1962–63, Nagykőrösön 1963–66, Galgamácsán 1966–68, Szentes Jézus Szíve Plébánián 1968–69, Üllőn 1969–70, Szankon 1970, plébániai adminisztrátor uo. 1970, Tömörkényben 1970–79, Nógrádon 1979–83, kisegítő lelkész Kispest Főplébánián 1983–84, Kispest-Wekerletelepen 1984, Sashalmon 1985, templomigazgató a Rákosszentmihályi Fájdalmas Szűzanya Templomigazgatóságon 1985–2002. 1993-tól az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papja. Elhunyt 2002. augusztus 2-án. Sírja a Kispesti Temetőben van.

István atya munkáját szeretném folytatni

Mostani számunkban szeretnénk bemutatni olvasóinknak Bárány József atyát, aki Kaposi István atya halála után a Csömöri úti Fájdalmas Szűzanya kápolna új papja lett, a szervita nővéreknél.

– Honnan és hogyan indult a papságig vezető útja?

– 1935-ben születtem a Nógrád megyei Varsányban. Középiskolába már Budapestre kerültem egy mélyépítő-ipari technikumba, ott érettségiztem. Amikor 1949-ben felkerültem Pestre, édesapámmal a zuglói domonkos templom mellett vitt el utunk. A templomból láttunk kijönni egy papot és köszöntünk neki. Ő szóba elegyedett velünk, mire kiderült, hogy annak az iskolának, amelyikbe jární fogok, ő a hittanára. Apámnak azt mondta: „Mától kezdve ennek a gyerekek én leszek a második apja.” Így is lett. Az első hittanóra után az atya megadta a címét. Felkerestem őt, és hosszan elbeszélgettünk, aminek gyónás lett a vége. Ettől kezdve ez az atya – *Tompa Nándor* – a lelki vezetőm lett. Az első félév után az iskolai hittant megszüntették, de az atyával való kapcsolatom megmaradt. Mindenben szívesen segített, nemcsak lelki téren, de ha szükséges volt, anyagilag is. Pesti diákként ő nevelgetett engem, de egyszer sem tett utalást arra, hogy pap legyek. Sokáig nem is gondoltam erre. Az volt a tervem, hogy mérnök leszek és családot alapítok. Már technikusként dolgoztam, amikor egy kép jelent meg a lelki szemeim előtt, amiben egy szép, szabályosan berendezett templomot láttam: szentélyt, oltárt, szószéket, padokat, stb. Ennek hatására kezdtem el arra gondolni, hogy papnak kellene lennem. Mérlegelnem kellett, hogy a családos életet, vagy a papságot

válasszam. Az atya azt tanácsolta, felvételizzek a szemináriumba, majd meglátjuk, felvesznek-e. El is mentem Esztergomba – és felvettek. Így ősszel bevonultam a szemináriumba. Ahogy megérkeztem, rögtön nagyon jól éreztem magam, úgy véltem, a helyemen vagyok. Az első két évben szinte csak tanultam és imádkoztam, gondtalanul éltem. Később azután kezdtem észrevenni a többiekét is, hibáikkal együtt. Közeledett a szentelés ideje is, ahonnan már nincs visszaút. Kétségeim támadtak, hogy nem lenne-e jobb a szentelést későbbre halasztani, mert még nem éreztem magam elég felkészültnek a papságra. Végül úgy döntöttem, hogy nem kérem a felszentelés elhalasztását így pappá szentelésem 1960-ban volt Esztergomban.

– Hogyan alakult az élete a papszentelés után?

– Először Kőbányára, a Sörgyár utcába kerültem káplánnak. Jól éreztem magam, de talán „túl jól” dolgoztam, így 1962-ben áthelyeztek Angyalföldre, a Béke térre, ami az ottani plébános személye miatt büntetésnek számított. Öt évet töltöttem ott. Majd amikor az akkori egyházmegyei kormányzótól betegszabadságot kellett kérnem, áthelyeztek Balassagyarmatra, a szaléziak templomába, de a lelkipásztori működés kereteit ott is szűknek találtam. 1968-ban újra Angyalföldre kerültem, ezúttal a Babér utcába, ahol végleg felismertem, hogy a kommunizmus adta keretek engem nem elégítenek ki. 1969-től azután saját kérésemre püspöki engedéllyel kereten kívüli pap lehettem. Munka és lakás után néztem és a napi munkámból tartottam el magam. Teljesült az a vágyam, hogy az emberekkel sza-

badabban tarthassak kapcsolatot. 1971 őszén alkalmam nyílt Nyugatra menni. Az ott tapasztalt szabadság arra segített, hogy a már kint élő magyarok lelkipásztorává legyek. Először a Dél-Württemberg területén élő katolikus magyarok lelkésze lettem, Ravensburg székhellyel. 1974-ben *Mindszenty József* bíboros Dél-Afrikába küldött, az ott élő magyarokhoz. Johannesburgban laktam, onnan kiindulva utazgattam a nagyobb városokba, a távolabbiakba repülőgéppel, egyébként pedig autóval. 1975-ben újra visszakérültem Németországba, a korábbi helyemre. 1978-ban Párizsban lettem a magyar lelkészség káplánja. 1980-ban Hamburg székhellyel újra Németországba kerültem, mint az osnabrücki és a hildesheimi egyházmegye területén élő magyarok lelkésze. 1990-től Bajorországban három egyházmegye, a bambergi, az eichstatti és a regensburgi magyarjainak lettem a lelkésze. Nürnberg közelében laktam és onnan látogattam a magyar közösségeket.

– Külföldi magyar lelkészként melyek voltak a legfőbb feladatai, tapasztalatai?

– Feladataim túlmutattak a klasszikus lelkipásztori munka keretein, hiszen a nemzeti identitás, nyelv és kultúra ápolására sok helyen szinte az egyetlen lehetőség volt a magyar nyelvű mise, a hétvégi magyar iskola és egy-egy ünnepi rendezvény. Külön törődést igényeltek az anyaországból frissen elkerültek. Mint magyar lelkész, a rendelkezésemre álló címek alapján igyekeztem felkutatni a magyarokat. Eleinte havonta, a későbbiekben pedig három-négy havonként többoldalas körlevelet küldtem a meglevő címekre, de például

legutóbbi helyemen a három egyházmegye területén élő kb. tizen-négyezer magyar közül mindössze hatszáz-hétszáz látogatta rendszeresen a magyar miséket, rendezvényeket. Voltak miséző helyek, ahova havonta kétszer, vagy csak egyszer jutottam el. Sajnálatos tapasztalatom volt, hogy magyar testvéreim közül többen csak ekkor vettek részt misén. Voltak, akik nyíltan megmondták, hogy ők német misére biztatásom ellenére sem mennek. Egyébként pedig azt láttam, hogy akinek erős hitbeli gyökerei vannak, az külföldre kerülve sem adja fel hitét és magyarságát, aki viszont nem rendelkezik erős lelki háttérrel, annak életéből könnyen kimarad a vallás és megkopik a magyarsága is.

– *Mikor döntötte el, hogy végleg hazatér Magyarországra?*

– 2001 végén már éreztem a fáradtságot, és felvetődött bennem a nyugdíj és a hazatérés gondolata. Bizonyos körülmények – például legközelebbi munkatársam hirtelen halála – csak megerősítették

ezt. Idén tavasszal aztán közöltem a püspökséggel is fáradékonyságomat és kértem felmentésemet a beosztásomból. Április elején megkaptam a felmentést, majd hazaköltöztem Magyarországra. Budapesten, az érsekségen azzal jelentkeztem, hogy szívesen vállalnék nyugdíjasnak megfelelő szolgálatot. Augusztus első felében *Spányi Antal* püspök atya telefonon közölte, hogy Rákosszentmihályon van egy kis kápolna, amelynek meghalt a papja. Arra kért, vállaltam el, majd hozzátette: jól fogom ott magam érezni. Így kerültem a Fájdalmas Szűzanya kápolnába, gyakorlatilag mint a Rákosszentmihályi Plébánia kísérő lelkésze.

– *Milyenek az első benyomásai a kápolnáról, annak közösségéről?*

– Örömmel látom, hogy nemcsak vasárnap, de hétköznap is viszonylag sokan járnak misére, gyónnak és áldoznak. Én nem ismertem *Kaposi István* atyát, de az embereket hallgatva kiérződik az, hogy jó pap volt. A kápolnába

járók lelki élete és igénye *István atya* tizenhét évi építő munkájáról tanúskodik.

– *Vannak-e már konkrét elképzelései a kápolnai közösség jövőjét illetően?*

– Azt a munkát szeretném folytatni, amit *István atya* végzett. Szeretném megismerni az ide járó embereket, szívesen veszem megkeresésüket, és bármikor hívnak, örömmel megyek. Távlati terveim között van az esetleg rendszeres találkozások, összejövetelek megszervezése: ha a kápolna melletti lakások megürülnének, jól tudnánk használni azokat közösségi célokra. Nem ártana a kápolnát sem bővíteni, legalább annyira, hogy egy hangszigetelt gyóntatóhelyiséget ki lehessen alakítani. Most ezekre gondolok, aztán majd kiderül, mik a gyakorlati lehetőségek.

– *Köszönöm a beszélgetést és plébániánk egész közössége nevében kívánom, hogy érezze jól magát Rákosszentmihályon, szolgálatát pedig kísérje Isten áldása!*

Mihályi György

Tanévnyitó után

Istennek legyen hála, ünnepi hangulatban, rendezett, szervezett körülmények között szeptember 1-jén szépen lezajlott a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola Veni Sanctével egybekötött tanévnyitója.

Spányi Antal püspök atya által mondott szentmisét követően a Szentlélek Úristen kegyelme, szeretete töltött be mindent. Különleges volt a hangulat, nyoma sem volt a szeptember elején szokásos iskolakezdés előtti szorongásnak. Jólesett viszontlátni a vakációs élményekkel feltöltött, kipihent kisdiákjainkat. Kíváncsi várakozással és bizalommal telt mosoly ült gyermek és felnőtt arcán egyaránt.

Valamennyiünk ünnepi hangulatát fokozta, hogy iskolaépületünk bővítési munkálatai teljesen elkészültek. *Juhász Gábor* mérnök úr tervei alapján, a XXI. század színvonalának megfelelő csodálatosan szép, napfényes, új tantermekkel gazdagodhattunk a tetőtér-

ben, ahol helyet kapott a könyvtár és a természet-tudományi előadó is.

Püspök atya áldó szavai után *Zoltán atya* és az igazgató kíséretében vendégeink – *Barabás Hunorné* EKIF igazgatóhelyettes, *Sandner Zoltán* egyházmegyei főépítész, *Dr. Szabó Lajos Mátyás* polgármester,

Dr. Glattfelder Béla országgyűlési képviselő, *Takács Istvánné* nyugalmazott igazgató, valamint egyházközségi és önkormányzati képviselők, katolikus és világi iskolák igazgatói tekinthették meg először az új létesítményeket, utána pedig az örömtől, boldogságtól csillogó szemű gyermekek vehették birtokba a teljesen elkészült második emeletet.

A megvalósult tervekért köszönetet kell mondanunk Istennek, fenntartónknak, az Esztergom – Budapesti Érsekségnek, a Rákosszentmihályi Plébániának és Egyházközségnek, *Zoltán atyának*, hogy folytatja *Béla*

atya és Dezső atya katolikus iskolát szervező, működő munkáját. Köszönet a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskoláért Alapítványnak, a Kovász Egyesületnek, az Ifjúsági és Sportminisztériumnak, a Nemzeti és Kulturális Örökség Minisztériumának, a XVI. kerületi Önkormányzatnak valamint a VELUX Magyarország cégnek. A köszönetek sorát nagyon sokáig lehetne és kellene sorolni, de akkor ennek az újságnak az oldalai ezzel telnének meg, hiszen olyan sokan vannak támogatóink.

Mégis engedtessek meg e sorok írójának, az iskolaigazgatónak, hogy a sok segítő közül egyet kiemeljen név szerint. Fejes Ferenc tanár úrról, egyházközségi képviselőről van szó, aki szabadságát, pihenését is feláldozva évek óta fáradhatatlan lelkesedéssel szervezi, vezeti az iskola bővítési és felújítási munkálatait. Isten bőséges áldása kísérelje Fejes Ferenc tanárurat és mindazokat, akik imájukkal, munkájukkal, adomá-

nyaikkal, szeretetükkel, érdeklődésükkel, megértésükkel és mosolyukkal segítik működésünket, munkánkat.

Az új tanév kezdete nagyon szép volt, reméljük ilyen lesz a folytatás is. Ady Endre így írja:

„Ha élet zengi be az iskolát,
Az élet is derűs iskola lesz...”

Mi azt szeretnénk, hogy a Néri ne csak az ünnepélyeken, hanem a mindennapokban is derűs iskola legyen! Ezen fáradozik nevelő – oktató munkájával, bőséges szabadidős foglalkozások szervezésével a nevelő testület, ehhez kapunk segítséget naponta Istentől és a példásan aktív, szolgálatkész szülői közösségünktől. A Szentlélek közreműködése által induljon hát az élet ebben a tanévben is mégpedig a derűs keresztényi élet, hogy küldetésünknek megfelelően ne csak iskolai közösségünket hassa át, hanem az egész egyházközséget!

Kerpits Miklós igazgató

BÁLINT PÁL

Hálaadás a 100 éves szentmihályi templomért

Égi Atyánk! Élő hittel
Szentmihályon templom épült,
Hogy imádjunk buzgó szívvel,
Ez a szent hely azért készült.
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

Égre néz a templom tornya
És hitünk jele a kereszt
Mind a kettő híven mondja:
Jézus Krisztust itt keresd!
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

Templomunkban Isten előtt
Megtartottak mennyi szép
Esküvőt meg keresztelőt
S többezernyi szentmisét.
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

Amíg eltelt egy évszázad
Sok ima szállt Uram, Hozzád
Száz év csupán egy perc Nálad,
Ragyogtasd ránk ma is Orcád!
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

Köszönjük, mit értünk tettél
Hogy velünk vagy minden nap,
Nekünk asztalt terítettél
S a Szentostyában jelen vagy!
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

Templomban az egyházközség
Szíve mindig együtt dobban,
Add meg nekünk, égi Fölség,
Hogy szeressünk egyre jobban!
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

A templomkapu nyitva áll,
Jöjjetek hát testvérek,
Krisztus Urunk várva-vár,
Vezessen a Szentlélek!
Uram, legyen Neked hála,
Százéves az Isten háza!

Hírek, információk

Az irodai szolgálat új rendje október 1-től:
Hétfő-szerda-csütörtök: délelőtt 10-13 óráig,
kedd-péntek: 16-18 óráig.

Telefonszámunk változatlan: 405-5869

üzenetrögzítő, fax működik.

E-mail: szmihaly@tzteam.hu

Változás a szentmisék rendjében!

Novembertől szerdánként reggel ½ 8-kor lesz szentmise. Továbbra is hétköznaponként este 6 órakor van szentmise, kivétel szerda, amikor nem este, hanem reggel ½ 8-kor lesz a szentmise.

Gyermekeknek

Általános iskolásokból álló gyermekénekkart szervezünk templomunkban, akik a 9 órai misén szerepelnek. Várjuk a jó hangú fiúkat, lányokat jelentkezését. Próbák a vasárnapi kilenc órai mise előtt lesznek reggel negyed kilenc órától. Hív benneteket *Dolhai Béla* kántor úr!

Ministráns foglalkozás

Újra indulnak a ministráns foglalkozások. Csütörtök délután 4 órakor a kezdők, és elsős, másodikos, harmadikos gyerekeket várjuk, 5 órakor a felsősöket, a haladókat hívjuk ministráns próbára!

Felnőtt bibliaóra

Ebben az évben is lesz felnőtt bibliaóra, mégpedig kedd esténként, az esti szentmise után, fél hét órától. Eleinte a sekrestyében, majd az új ház elkészülte után a plébánián.

Felnőtt kezdők hittanja

Felnőtt kezdők, katekumenek számára indul hittan szerda esténként hét órakor a Béla utcában.

Várjuk azokat a 18 év felettieket, akik nincsenek megkeresztelve, vagy nem voltak elsőáldozók!

Szentmisék rendje templomunkban

Hétköznap: este 6, de novembertől szerdánként reggel ½ 8, a többi napon este 6 órakor.

Vasárnap: reggel 9; 11; és este 6 óra, a hónap első vasárnapján: 8 óra iskolamise, majd 9.15; 11 és este 6 óra.

Gyónási lehetőség

Minden pénteken fél 6 órától van gyóntatás, vasárnaponként a szentmisék előtt, ajánlottan a 11 órai mise előtt!

Szentségimádás

Minden hónap elsővasárnapján délután 5-6 óráig szentségimádás van templomunkban.

Októberi rózsafüzér

Október hónapban minden este ½ 6 órakor elimádkozzuk a Szentolvasót Szűz Mária tiszteletére, kérve égi Édesanyánk segítségét. Aki teheti, kapcsolódjon be a rózsafüzér közös imádságába a templomban!

Urnatemető, urnasírhelyek

El nem évülő urnasírhelyek válthatók templomunkban, igen kedvezményes áron. Egyszemélyes urnafülke: 60–90 000 Ft-ig, a helytől függően; két személyes urnafülke: 115000–200000 Ft-ig a helytől függően, 3 személyes urnafülke: 160000–250000 Ft-ig, a helytől függően váltható. A szemmagasságban levő urnahelyek drágábbak, az alsó és a felső sorok olcsóbbak. Ilyen olcsón Budapesten ma már nem találni urnasírhelyet!

Az urnatemető látogatási rendje: minden szentmise és szertartás előtt fél órával nyitva a templom! Hétfőnként mér délután fél 5 órától, vasárnap egész délelőtt látogatható, és az esti misék előtt, fél 6 órától látogatható urnatemetőnk. Egyéb időpontokra, a heti szertartások rendje mindig tíz napra előre megtalálható a hirdetőtáblán a templom előtt is!

Módosult a béralkozás időpontja:

Paskai László bíboros úr egyéb elfoglaltsága miatt, a tervezettnél egy héttel később, november 24-én, vasárnap 11 órakor lesz a béralkozás templomunkban.

A béralkozási lelkigyakorlat ideje változatlan: október 11–12–13.

Szentmihályi Életünk

A Rákosszentmihályi Római Katolikus
 Plébánia időszakos lapja

Feladó kiadó: *Horváth Zoltán* plébános

Tördelőszerkesztő: *Molnár Csenge-Hajna*

Nyomda: Graphic nyomda, Nagytarcsa

Megjelent 1000 példányban.

A következő szám béralkozásra, Krisztus Király
 vasárnapján, november 24-én jelenik meg.
 Cikkeket, írásokat november 12-ig várunk!